

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 78/2013

z dnia 17 stycznia 2013 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

- (1) W dniu 31 lipca 2012 r. rozporządzeniem (UE) nr 699/2012⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji.
- (2) Postępowanie wszczęto zawiadomieniem o wszczęciu⁽³⁾ opublikowanym w dniu 1 listopada 2011 r., w następstwie skargi złożonej w dniu 20 września 2011 r. przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Łączników Spawanych Doczołowo Unii Europejskiej (ang. Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 40 % łącznej unijnej produkcji niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali.

- (3) Jak wskazano w motywie 15 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do końca OD („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron złożyło oświadczenia pisemne, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i analizę wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

3. Kontrola wyrywkowa

- (6) Wobec braku uwag dotyczących kontroli wyrywkowej unijnych producentów, importerów niepowiązanych i producentów eksportujących niniejszym potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach od 5 do 11 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Środki obowiązujące wobec innych państw trzecich

- (7) Należy powtórzyć, że ostateczne środki antydumpingowe obowiązują w odniesieniu do niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii oraz, w następstwie praktyk mających na celu obejście środków, również w odniesieniu do niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wysyłanych z Indonezji, Sri Lanki, Filipin i Tajwanu (z pewnymi

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 31.7.2012, s. 37.

⁽³⁾ Dz.U. C 320 z 1.11.2011, s. 4.

wyjątkami) ⁽¹⁾. Państwa wymienione w poprzednim zdaniu są dalej zwane „państwami objętymi środkami antydumpingowymi”.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (8) Jak wskazano w motywie 17 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produktem objętym postępowaniem są łączniki rur i przewodów rurowych (inne niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, obecnie objęte kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 („produkt objęty postępowaniem”).
- (9) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 17 do 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

C. DUMPING

1. Rosja

1.1. Wartość normalna

- (10) Jeden rosyjski producent eksportujący argumentował, że do obliczenia marginesu dumpingu należało zastosować jedynie dane uzyskane od przedsiębiorstw rosyjskich i że użycie danych uzyskanych od przedsiębiorstw tureckich jest niewłaściwe. Należy przypomnieć, że wobec braku współpracy ze strony któregośkolwiek rosyjskiego producenta eksportującego, zgodnie z art. 18 ust. 1 i 5 rozporządzenia podstawowego wartość normalna w odniesieniu do Rosji ustalona została na podstawie dostępnych faktów, tzn. informacji otrzymanych od tych tureckich producentów eksportujących, którzy używają rosyjskich stalowych rur i przewodów rurowych bez szwu jako wsadu do produkcji produktu objętego postępowaniem. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (11) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 22 do 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.2. Cena eksportowa

- (12) Wobec braku uwag dotyczących określenia ceny eksportowej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 26 i 27 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.3. Porównanie

- (13) Wobec braku uwag dotyczących porównania ceny eksportowej z wartością normalną niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 28 i 29 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.4. Margines dumpingu

- (14) Jeden rosyjski producent eksportujący argumentował, że tymczasowe cło antydumpingowe w wysokości 23,8 % nie jest uzasadnione ze względu na fakt, że jego przedsiębiorstwo wywozi do Unii jedynie stalowe kolanka i to w bardzo małych ilościach. Stalowe kolanka są jednak częścią produktu objętego niniejszym dochodzeniem, co nie zostało zakwestionowane przez żadną z zainteresowanych stron. Ponadto uznanie przywozu do Unii za nieznacznym, o czym mowa w art. 5 ust. 7 i art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, rozważane jest wyłącznie w ujęciu ogólnokrajowym, a nie w odniesieniu do indywidualnych przedsiębiorstw. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (15) Inny rosyjski producent eksportujący argumentował, że nie dokonywał on wywozu po cenach dumpingowych, czego dowodziłby fakt, że producent ten wielokrotnie przegrał przetargi na dostawy kolanek i łuków z konkurentami unijnymi. Jak wspomniano powyżej, w przedmiotowym dochodzeniu nie współpracował żaden rosyjski producent eksportujący, zatem zgodnie z art. 18 ust. 1 i 5 rozporządzenia podstawowego dumping w odniesieniu do Rosji obliczono na podstawie dostępnych faktów. Nawet jeśli uwzględnia się ten argument, należy zauważyć, że brak powodzenia w przetargach wobec korzystniejszej oferty konkurentów unijnych nie wyklucza dokonywania wywozu po cenach dumpingowych przez rosyjskiego producenta eksportującego. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (16) Wobec braku innych uwag dotyczących obliczenia marginesu dumpingu niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 30 i 31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (17) Ostatecznie ustalony ogólnokrajowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Wszystkie przedsiębiorstwa	23,8 %

2. Turcja

2.1. Wartość normalna

- (18) Wobec braku uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 32 do 40 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.2. Cena eksportowa

- (19) Jeden producent eksportujący twierdził, że w cenie eksportowej należy uwzględnić marżę zysku osiągniętego przez zastosowanie transportu morskiego, tzn. różnicę między kosztami transportu płaconymi przez klientów tego producenta eksportującego a kosztami transportu płaconymi przedsiębiorstwu transportowemu przez tego

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 16.10.2008, s. 18 i Dz.U. L 233 z 4.9.2009, s. 1.

producenta. Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego cena eksportowa stanowi jednak cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt sprzedany na wywóz z państwa wywozu do Unii. Marży zysku wynikającego z kosztów transportu produktu do klienta nie można uznać za część ceny eksportowej produktu. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

- (20) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia ceny eksportowej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 41 do 43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. Porównanie

- (21) Tureckie Stowarzyszenie Eksporterów Produktów Stałych (ÇIB) argumentowało, że przy porównaniu ceny eksportowej z wartością normalną nie wzięto należyście pod uwagę znacznych różnic między ceną łączników przewodów rurowych bez szwu a ceną spawanych łączników przewodów rurowych. Wszystkie współpracujące przedsiębiorstwa przedłożyły jednak informacje w rozbiciu na poszczególne transakcje w odniesieniu do sprzedaży łączników przewodów rurowych bez szwu i spawanych łączników przewodów rurowych. Te właśnie informacje zostały wykorzystane do porównania ceny eksportowej z wartością normalną. Innymi słowy, łączniki bez szwu porównano wyłącznie z łącznikami bez szwu, a łączniki spawane – z łącznikami spawanymi. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (22) Wobec braku innych uwag dotyczących porównania niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywie 44 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Marginesy dumpingu

a) Margines dumpingu dla przedsiębiorstw objętych dochodzeniem

- (23) Przypomina się, że indywidualny margines dumpingu tymczasowo ustalony dla jednego z trzech współpracujących producentów eksportujących określono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową stosowaną przez to przedsiębiorstwo w wywozie do Unii produktu objętego postępowaniem. Wobec braku uwag dotyczących określenia marginesu dumpingu w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywie 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (24) Obliczenia dotyczące dumpingu dotyczące pozostałych dwóch współpracujących przedsiębiorstw wykazały, że prowadziły one ukierunkowany dumping w danym okresie, jak również w odniesieniu do określonych odbiorców i regionów. Istniała faktycznie wyraźna struktura w zakresie ich cen eksportowych, które różniły się znacznie w zależności od nabywców, regionów, a także od okresów, przy czym różnica sięgała 30 % w przypadku identycznych modeli produktu objętego postępowaniem. Ponadto obliczenie dumpingu na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnimi ważo-

nymi cenami eksportowymi zgodnie z metodą przewidzianą w pierwszej części zdania pierwszego w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego nie odzwierciedlało pełnej skali dumpingu prowadzonego przez dwóch przedmiotowych producentów, co wykazano w motywie 27 niniejszego rozporządzenia. Ze względu na brak wystarczającej liczby transakcji krajowych mogących posłużyć do określenia wartości normalnej, odpowiadających transakcjom wywozowym, jak wykazano w motywie 28, nie można było też ustalić marginesu dumpingu przez porównanie poszczególnych wartości normalnych z poszczególnymi cenami eksportowymi w wywozie do Unii w rozbiciu na poszczególne transakcje, zgodnie z drugą częścią zdania pierwszego w art. 2 ust. 11.

- (25) Zatem, w celu odzwierciedlenia pełnej skali dumpingu prowadzonego przez dwa przedmiotowe przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego wartość normalna ustalona na podstawie średniej ważonej została porównana w ich przypadku z cenami wszystkich poszczególnych transakcji wywozowych do Unii. Jako że ta metoda porównania stosowana jest w drodze odstępstwa od dwóch pierwszych metod przewidzianych w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, Komisja dokładnie sprawdziła, czy w omawianym przypadku spełnione zostały warunki jej zastosowania. Ujawniono szczegółowe obliczenia dotyczące dumpingu, w tym ustalone struktury cen eksportowych. Żaden z tureckich producentów eksportujących nie zakwestionował danych będących podstawą tych obliczeń.
- (26) Oba przedsiębiorstwa współpracujące, ÇIB oraz tureckie władze argumentowały jednak, że nie przedstawiono wystarczających informacji co do ukierunkowanego dumpingu ustalonego odnośnie do dwóch tureckich producentów eksportujących i że w każdym razie struktura w zakresie cen eksportowych była niezamierzona. Podczas przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron, o które wnioskowali dwaj tureccy producenci eksportujący, przedstawiono im szczegółowe wyjaśnienia dotyczące ustalenia ukierunkowanego dumpingu i będące ich podstawą obliczenia marginesu dumpingu. Komisja wyjaśniła również, że stosowane przez omawiane przedsiębiorstwa praktyki spowodowały ukierunkowany dumping, nawet jeśli efekt ten nie był zamierzony⁽¹⁾. Należy odnotować, że rozporządzenie podstawowe nie wymaga, aby organ prowadzący dochodzenie wskazał możliwe przyczyny ukierunkowanego dumpingu, takie jak np. wahania kursów walut czy zróżnicowanie polityki cenowej pod kątem regionu. Wystarczające jest samo ustalenie, że struktury cen eksportowych różnią się od siebie znacznie w zależności od nabywców, regionów lub okresów⁽²⁾. W następstwie przesłuchania dwóm omawianym przedsiębiorstwom przedstawiono również wyjaśnienia dotyczące konkretnych przedsiębiorstw. Wysłano również notę werbalną do Stałego Przedstawicielstwa Turcji przy Unii, zawierającą wyjaśnienia dotyczące ustalenia ukierunkowanego dumpingu oraz metody zastosowanej celem obliczenia marginesu

⁽¹⁾ Sprawa T-274/02, Ritek Corp. i Prodisc Technology Inc. przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2006, s. II-4305, pkt 57.

⁽²⁾ Sprawa T-274/02, Ritek Corp. i Prodisc Technology Inc. przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2006, s. II-4305, pkt 60.

dumpingu. Ponadto podczas przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron, o które wnioskowało ÇIB, stowarzyszeniu temu przedstawiono szczegółowe wyjaśnienia dotyczące ustalenia ukierunkowanego dumpingu i będące ich podstawą obliczenia marginesu dumpingu.

- (27) W dochodzeniu ustalono bowiem w odniesieniu do obu producentów eksportujących trzy przypadki wyraźnej struktury w zakresie cen eksportowych obejmujące dużą część prowadzonej przez te przedsiębiorstwa sprzedaży eksportowej skierowanej do Unii – stwierdzono, że ceny eksportowe różniły się znacznie w zależności od nabywców, regionów i okresów, co potwierdzają dane ujawnione stronom. Jest to wynik dogłębnej analizy wyjątkowych okoliczności tej sprawy, na podstawie którego uznano za konieczne było stwierdzenie ukierunkowanego dumpingu. Po stwierdzeniu znacznych różnic cen eksportowych oraz mając na uwadze, że nawet tylko jedna ze wspomnianych struktur w zakresie cen eksportowych wystarczyłaby do tego, by uzasadnić zastosowanie metody porównania średniej ważonej do wszystkich poszczególnych transakcji wywozowych, ta metoda porównania została uznana za właściwą w tym konkretnym przypadku. Ponadto w przypadku obu przedsiębiorstw całkowita kwota dumpingu ustalona przez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową w wywozie do Unii produktu objętego postępowaniem (pierwsza metoda symetryczna) znacznie różni się od kwoty dumpingu ustalonej przez porównanie wartości normalnej ustalonej na podstawie średniej ważonej z cenami wszystkich poszczególnych transakcji wywozowych skierowanych do Unii (metoda asymetryczna), co potwierdzają dane ujawnione stronom. Można zatem wnioskować, że zastosowanie pierwszej metody symetrycznej nie umożliwiłoby ujawnienia ukierunkowanego dumpingu, który miał miejsce w konkretnym okresie, regionach i w odniesieniu do określonych klientów. Innymi słowy, margines dumpingu ustalony pierwszą metodą symetryczną nie odzwierciedlałby pełnej skali dumpingu dokonywanego przez oba przedmiotowe przedsiębiorstwa.

- (28) Nie można było też ustalić marginesu dumpingu przez porównanie poszczególnych wartości normalnych z poszczególnymi cenami eksportowymi w wywozie do Unii w rozbiciu na poszczególne transakcje, zgodnie z drugą częścią zdania pierwszego w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego (druga metoda symetryczna). Metoda ta polega na wskazaniu poszczególnych transakcji krajowych, które są porównywalne z poszczególnymi transakcjami wywozowymi, z uwzględnieniem czynników takich jak wielkość sprzedaży i data transakcji. Ze względu na brak wystarczającej liczby transakcji krajowych służących do ustalenia wartości normalnej, odpowiadających transakcjom wywozowym, nie można było ustalić marginesu dumpingu na podstawie drugiej metody symetrycznej. W związku z powyższym, ze względu na stwierdzenie istnienia struktury w zakresie cen eksportowych, które różniły się znacznie w zależności od nabywcy, regionu oraz okresu, a także mając na uwadze, że zastosowanie dwóch wspomnianych metod symetrycznych nie odzwierciedliłoby pełnej skali dumpingu, postanowiono zgodnie z art. 2 ust. 11 ustalić margines dumpingu na podstawie metody asymetrycznej.

- (29) Oba przedsiębiorstwa współpracujące i ÇIB argumentowały, że porównanie cen eksportowych przeliczonych na turecką lirę było nieuzasadnione, gdyż sprzedaży do Unii dokonywano w euro, a turecką lirę stosuje się jedynie do celów księgowych. Argumentowano, że wahania kursu wymiany euro na turecką lirę miały znaczny wpływ na ustalenie cen, co z kolei miałyby w sposób nieunikniony i nieuzasadniony wpłynąć na wynik porównania cen eksportowych w różnych okresach. Porównywanie cen eksportowych oraz obliczenia marginesu dumpingu w walucie księgowej współpracujących producentów eksportujących w państwie wywozu są jednak stałym sposobem postępowania Komisji. Należy odnotować, że koszty i ceny krajowe stanowiące podstawę obliczenia wartości normalnej wyrażone są w tureckiej lirze. Porównania cen eksportowych z wartością normalną dokonano zatem w tej walucie. Jedynym logicznym sposobem ustalenia struktury cen eksportowych w ramach tego samego obliczenia dotyczącego dumpingu jest zatem zastosowanie tych samych cen eksportowych już wyrażonych w tureckiej lirze. Ponadto, jak stwierdzono powyżej, rozporządzenie podstawowe nie zawiera wymogu analizy możliwych powodów ukierunkowanego dumpingu, takich jak wahania kursu wymiany walut⁽¹⁾. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

- (30) Obaj producenci współpracujący argumentowali, że w celu stwierdzenia pewnej struktury w zakresie cen eksportowych należy uwzględnić średnie ważone ceny porównywalnych rodzajów produktu, a nie średnie arytmetyczne cen. W art. 2 ust. 11 mowa jest jednak o strukturze cen eksportowych, a nie o strukturze średnich ważonych cen eksportowych czy o strukturze wartości eksportowych. Zastosowanie średniej ważonej ceny eksportowej zniekształciłoby analizę, gdyż w takim przypadku wzięto by pod uwagę wielkość wywozu, zamiast wyłącznie cen eksportowych. W każdym razie, nawet jeśli uwzględni się średnie ważone ceny zamiast średnich arytmetycznych cen eksportowych, nadal można stwierdzić strukturę cen eksportowych różniącą się znacznie w zależności od nabywców, regionów oraz okresów. Obie strony zakwestionowały znaczenie ewentualnych różnic w strukturach cen eksportowych w przypadku zastosowania średnich ważonych. Należy odnotować, że strony te nie kwestionują stwierdzenia stanu faktycznego opartego na średniej arytmetycznej, której zastosowanie jest właściwą metodą, jak wyjaśniono powyżej. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

- (31) ÇIB argumentowało, że zerowanie jest nieuzasadnione, powołując się na sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO⁽²⁾, w którym zerowanie uznano za praktykę niezgodną z Porozumieniem antydumpingowym WTO. Sąd Unii Europejskiej⁽³⁾ potwierdził jednak, że ustalenie powyższego sprawozdania nie mają zastosowania w sytuacji ukierunkowanego dumpingu. Sprawozdanie

⁽¹⁾ Sprawa T-274/02, Ritek Corp. i Prodisc Technology Inc. przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2006, s. II-4305], pkt 51, ostatnie zdanie.

⁽²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO, Wspólnoty Europejskie – cła antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Indii.

⁽³⁾ Sprawa T-274/02, Ritek Corp. i Prodisc Technology Inc. przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2006, s. II-4305, pkt 98–103.

to dotyczy bowiem wyłącznie zerowania w kontekście pierwszej metody symetrycznej i nie można się na nie powoływać w przypadku zastosowania metody asymetrycznej. Zatem nawet jeśli, zgodnie z ustaleniami sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO, stosowanie zerowania w kontekście pierwszej metody symetrycznej może istotnie być nieobiektywne i niezgodne z art. 2.4.2 Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, szczególnie przy braku struktury cen eksportowych, stosowanie zerowania w kontekście metody asymetrycznej nie jest niezgodne z tym artykułem ani z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, ani też nieobiektywne w rozumieniu art. 2 ust. 10 tego rozporządzenia, o ile oba warunki zastosowania tej metody są spełnione. Dodatkowo zerowanie okazało się konieczne z matematycznego punktu widzenia w celu odróżnienia, pod względem wyników, metody asymetrycznej od pierwszej metody symetrycznej. Przy braku tej redukcji metoda asymetryczna zawsze dawać będzie ten sam wynik co pierwsza metoda symetryczna. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

(32) ÇIB argumentowało również, że zastosowanie zerowania narusza zasadę niższego cła. Zdaniem Stowarzyszenia w wyniku zerowania marginesy dumpingu zostały obliczone na poziomie wyższym niż ich rzeczywisty poziom.

(33) Zastosowanie zerowania w metodzie asymetrycznej nie wyklucza jednak przestrzegania zasady niższego cła. W przypadku wszystkich trzech współpracujących przedsiębiorstw, niezależnie od zastosowanej metody, marginesy dumpingu zostały porównane z poziomami usuwającymi szkodę, tak aby wysokość cła odpowiadała niższemu z tych poziomów. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

(34) Wobec braku innych uwag dotyczących obliczenia marginesów dumpingu odnośnie do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 47 i 48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

b) Marginesy dumpingu dla przedsiębiorstw niewspółpracujących

(35) Wobec braku uwag dotyczących marginesu dumpingu w odniesieniu do niewspółpracujących przedsiębiorstw niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywie 49 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(36) Ostatecznie ustalone ogólnokrajowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
RSA	9,6
Sardogan	2,9

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
Unifit	12,1
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	16,7

D. SZKODA

1. Produkcja unijna, przemysł unijny i konsumpcja w Unii

(37) Wobec braku uwag dotyczących produkcji unijnej, przemysłu unijnego i konsumpcji w Unii niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 51 do 54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

2.1. Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem

(38) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń ÇIB argumentowało, że łączna ocena skutków przywozu z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, jest nieuzasadniona. Stowarzyszenie powtórzyło zasadniczo uwagi tureckich producentów eksportujących wystosowane po wszczęciu postępowania, argumentując, że przywóz z Rosji i z Turcji charakteryzowały inne tendencje pod względem wielkości i cen.

(39) W tej kwestii należy powtórzyć, jak stwierdzono już w motywie 59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, iż w dochodzeniu ustalono, że o ile przywóz z Turcji jest stosunkowo stabilny pod względem wielkości, to przywóz z Rosji jest coraz większy w wartościach bezwzględnych. Ze względu jednak na spadek popytu w okresie badanym udział w rynku przywozu z obu państw jest coraz większy.

(40) Jednocześnie ceny obu państw niewiele się od siebie różniły – średnie ceny rosyjskie były co prawda nieco niższe, ale bardzo zbliżone do średnich cen tureckich. Należy również powtórzyć, że odnośnie do przedsiębiorstw w obu państwach w dochodzeniu ustalono istotne podcięcie cenowe dochodzące do około 30 % (zob. motyw 65 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Argumentacja ta została zatem odrzucona.

(41) ÇIB argumentowało również, że przywóz z Turcji należy uznać za nieznaczny, i wskazało na fakt, że w innej sprawie dotyczącej podobnego produktu, dotyczącej „łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Chorwacji, Słowacji, Tajwanu i Tajlandii”⁽¹⁾, przywóz ze Słowacji i Tajwanu został uznany za nieznaczny (mimo że sytuował się powyżej progu *de minimis*), a zatem nie był rozpatrywany łącznie z przywozem po cenach dumpingowych z innych państw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 234 z 3.10.1995, s. 4.

- (42) Należy zauważyć w tym względzie, że w sprawie dotyczącej łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Chorwacji, Słowacji, Tajwanu i Tajlandii przywóz ze Słowacji i Tajwanu został faktycznie uznany za przywóz po cenach dumpingowych i mimo że sytuował się powyżej progu 1-procentowego udziału w rynku, nie był rozpatrywany łącznie z przywozem po cenach dumpingowych z innych państw. W tej sprawie sytuacja zdecydowanie różniła się od aktualnego dochodzenia, jako że udział w rynku przywozu ze Słowacji i Tajwanu znacznie spadał i nie został uznany za znaczny w porównaniu z przywozem z innych państw, zatem został uznany za nieprzynoszący szkody. W aktualnej sprawie natomiast udział w rynku przywozu zarówno z Turcji, jak i z Rosji wzrasta i wielkości przywozu z tych państw są porównywalne. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (43) ÇIB argumentowało również, że przywóz z Turcji nie jest podobny do przywozu z Rosji pod względem warunków dotyczących konkurencji, gdyż „występują różnice pod względem geograficznego rozmieszczenia sprzedaży”. Stowarzyszenie dostarczyło dane statystyczne, z których wynika, że w OD Turcja dokonała 70 % swojej sprzedaży w Hiszpanii, Francji, we Włoszech i w Polsce, natomiast Rosja przeprowadziła niemal całość swojej sprzedaży w Republice Czeskiej i Niemczech.
- (44) Należy zauważyć w tym względzie, że różnic w rozmieszczeniu geograficznym sprzedaży nie można uznać za wskaźnik różniący się warunków dotyczących konkurencji. Jako że Unia stanowi jednolity rynek, miejsce wprowadzenia jakichkolwiek towarów przywożonych nie decyduje zasadniczo o wzajemnej konkurencyjności tych towarów ani o ich konkurencyjności wobec produktu podobnego. W kwestii warunków dotyczących konkurencji należy również powtórzyć, że przywóz z Rosji i z Turcji jest podobny pod względem cenowym; przywóz z obu tych państw został uznany za podcinający ceny unijne, a kanały sprzedaży przywożonych produktów są również podobne. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (45) Z uwagi na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących łącznej oceny skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, niniejszym potwierdza się motywy od 55 do 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.2. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem, ceny importowe oraz podcięcie cenowe

- (46) Wobec braku uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu objętego postępowaniem, cen importowych oraz podjęcia cenowego niniejszym potwierdza się treść motywów od 61 do 65 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (47) Jak stwierdzono wcześniej, produkt przywożony po cenach dumpingowych objęty postępowaniem, pocho-

dzący z państw, których dotyczy postępowanie, sprzedawany w Unii, podcinał ceny przemysłu unijnego nawet o ok. 30 %.

3. Sytuacja przemysłu unijnego

- (48) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń ÇIB i tureckie władze argumentowały, że biorąc pod uwagę 3-procentowy wzrost udziału przemysłu unijnego w rynku między rokiem 2008 a OD, Komisja powinna była stwierdzić, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w badanym okresie.
- (49) Należy zauważyć w tym względzie, że po pierwsze w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych (zob. np. motywy 72, 86 i 91 tego rozporządzenia) wyraźnie zaznaczono niewielki wzrost udziału przemysłu unijnego w rynku. Po drugie w motywie 72 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych sprecyzowano, że wzrost udziału w rynku jest odzwierciedleniem faktu, iż wielkość sprzedaży producentów unijnych zmniejszyła się nieco mniej niż konsumpcja w tym okresie.
- (50) Poza tym, obok zmniejszania się zapasów, o którym mowa poniżej, jest to jedyny wskaźnik szkody, który odznaczał się pozytywną tendencją w okresie badanym. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (51) Tureckie władze argumentowały również, że obniżającą się wartość zapasów producentów unijnych na koniec okresu sprawozdawczego wskazuje na to, że przemysł unijny nie poniósł szkody.
- (52) Należy zauważyć w tym względzie, że jak wskazano w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wartość zapasów objętych próbą producentów unijnych na koniec okresu sprawozdawczego obniżyła się o 18 % między rokiem 2008 a OD.
- (53) Jednocześnie uznaje się, że zmniejszenie się zapasów można uznać za oznakę pozytywną, jednak wyłącznie w sytuacji, w której sprzedaż wzrasta szybciej niż produkcja. Tak się jednak nie stało w obecnym dochodzeniu. Przeciwnie, zmniejszenie się zapasów oznacza w tym przypadku jedynie to, że produkcja spadała w szybszym tempie niż sprzedaż. Zmniejszenia zapasów nie można zatem uznać za pozytywną zmianę. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (54) Wobec braku innych argumentów lub uwag niniejszym potwierdza się motywy od 66 do 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w tym ustalenie poniesionej przez przemysł unijny istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (55) Wobec braku konkretnych uwag niniejszym potwierdza się motywy od 90 do 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Wpływ innych czynników

- (56) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń CIB i tureckie władze argumentowały, że prawdziwą przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny jest raczej przywóz po niskich cenach z innych państw trzecich, w szczególności z państw objętych środkami antydumpingowymi.
- (57) Należy zauważyć w tym względzie, że jak stwierdzono już w motywie 96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkty przywożone z ośmiu państw objętych środkami antydumpingowymi w dalszym ciągu wprowadzane były na rynek unijny, chociaż ich udział w rynku zmalał z 21 % w 2008 r. do 17 % w OD. Średnie ceny tego przywozu były z reguły niższe niż ceny przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Nawet gdy uwzględni się cło antydumpingowe, ceny tego przywozu pozostają niskie i porównywalne z cenami rosyjskiego i tureckiego przywozu oraz są znacznie niższe niż średnie ceny producentów unijnych.
- (58) Należy jednak zauważyć, że w przypadku państw objętych środkami antydumpingowymi (i wszystkich państw trzecich) dostępne są jedynie ograniczone dane statystyczne i dane dotyczące średnich cen, a ustalona różnica cen niekoniecznie prowadzi do ostatecznych wniosków i może wynikać z innego asortymentu produktów. Ponadto przywóz z państw objętych środkami antydumpingowymi wykazuje wyraźną tendencję spadkową. Przywóz ten nie narusza więc związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a zwiększonym przywozem po cenach dumpingowych z Turcji i Rosji.
- (59) Co się tyczy przywozu z innych państw trzecich, ich udział w rynku spadł w okresie badanym z 7 % w 2008 r. do 6 % w OD, podczas gdy udział w rynku przywozu z Rosji i Turcji wzrósł. Średnie ceny produktów przywożonych z państw trzecich były z reguły wyższe niż ceny produktów przywożonych po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, i zbliżone do średnich cen producentów unijnych. Uznano zatem, że nie naruszają one związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a zwiększonym przywozem z Turcji i Rosji. Argumentacja ta została zatem odrzucona i wstępne ustalenie, że przywóz z państw trzecich nie narusza związku przyczynowego, zostaje potwierdzone.
- (60) Tureckie władze argumentowały również, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny wynikała raczej ze zwiększonego kosztu produkcji spowodowanego spadkiem popytu.
- (61) W tej kwestii należy zauważyć, jak stwierdzono już w motywie 101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że najprawdopodobniej przyczyną zmniejszonej konsumpcji łączników przewodów rurowych był kryzys finansowy i gospodarczy w latach 2008–2009. Konsumpcja spadła o ponad 40 % między 2008 r. a 2009 r. i utrzymała się na tym niskim poziomie przez resztę okresu badanego (choć nieznacznie wzrosła w OD). Biorąc pod uwagę, że koszty stałe stanowią do 40 % kosztów produkcji producentów unijnych, spadek popytu, sprzedaży i produkcji skutkuje znacząco wyższymi jednostkowymi kosztami wytwarzania. To miało bez wątpienia istotny wpływ na rentowność przemysłu unijnego.
- (62) Jednocześnie negatywny wpływ wyższego jednostkowego kosztu produkcji wyraźnie pogłębił się ze względu na fakt, że ceny przemysłu unijnego spadały w wyniku silnej presji cenowej i znacznego podcięcia cenowego powodowanego przez przywóz po cenach dumpingowych z Turcji i Rosji. W normalnej sytuacji rynkowej przemysł unijny miałby możliwości zminimalizowania wpływu wzrostu ceny jednostkowej, utrzymując przynajmniej ceny na normalnym poziomie, co bez wątpienia nie było możliwe w sytuacji presji cenowej wywieranej przez przywóz produktów po sztucznie zaniżanych cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (63) W związku z powyższym argument ten odrzuca się i ostatecznie stwierdza, że jakkolwiek negatywny wpływ spadku popytu nie jest na tyle istotny, by narużyć związek przyczynowy pomiędzy szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych z Rosji i Turcji.
- (64) Wobec braku innych argumentów lub uwag niniejszym potwierdza się zatem ustalenia zawarte w motywach od 94 do 106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, między innymi wniosek, że przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES UNII

- (65) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń CIB argumentowało, że wprowadzenie jakichkolwiek środków prowadziłyby do sytuacji, w której ERNE Fittings – jeden ze skarżących – uzyskałby pozycję równoznaczną z pozycją monopolisty na rynku unijnym.
- (66) W tej kwestii należy zauważyć, że ERNE jest tylko jednym ze skarżących i że drugi skarżący – INTERFIT – jest podobny do ERNE pod względem wielkości. Ponadto, jeśli chodzi o objętych próbą producentów unijnych, w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wspomniano jeszcze o trzecim producencie unijnym – Virgilio CENA & Figli. W Unii działa również znaczna liczba mniejszych przedsiębiorstw produkujących i sprzedających produkt objęty dochodzeniem, a także istnieje duży przywóz pochodzący z innych źródeł. Z tego względu uważa się, że nie ma ryzyka monopolizacji pozycji ERNE.

- (67) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się motywy od 107 do 117 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, między innymi wniosek, że nie ma żadnych istotnych argumentów przeciwko wprowadzeniu środków na przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

G. OSTATECZNE ŚRODKI

1. Poziom usuwający szkodę

- (68) Wobec braku konkretnych uwag niniejszym potwierdza się treść motywów od 118 do 120 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Ostateczne środki

- (69) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii i zgodnie z art. 9 rozporządzenia podstawowego stwierdza się, iż ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji i Turcji na poziomie niższego spośród ustalonych wartości marginesu dumpingu i poziomu usuwającego szkodę, zgodnie z zasadą niższego cła, które w każdym przypadku odpowiada marginesowi dumpingu.
- (70) W przypadku Rosji, wobec braku współpracy ze strony rosyjskich producentów eksportujących, niniejszym potwierdza się ogólnokrajowy margines dumpingu, obliczony w sposób przedstawiony w motywach od 21 do 31 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (71) W przypadku Turcji, biorąc pod uwagę, że poziom współpracy był uważany za względnie niski, niniejszym potwierdza się rezydualny margines dumpingu, określony w oparciu o uzasadnioną metodę prowadzącą do ustalenia marginesu, który jest wyższy niż najwyższy spośród indywidualnych marginesów dumpingu trzech współpracujących przedsiębiorstw, jak wyjaśniono w motywie 49 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (72) Na podstawie powyższych ustaleń proponowane stawki celne wynoszą:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Rosja	Wszystkie przedsiębiorstwa	23,8
Turcja	RSA	9,6
	Sardogan	2,9
	Unifit	12,1
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	16,7

- (73) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne

wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (74) Wszelkie wnioski o zastosowanie indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (75) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych, z żeliwa lub stali, pochodzących z Rosji i Turcji, oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych z tytułu cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Oprócz tego stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.
- (76) W następne ujawnienia ostatecznych ustaleń otrzymano oświadczenia od skarżącego, dwóch współpracujących producentów eksportujących z Turcji oraz od ÇIB. Obaj producenci z Turcji i ÇIB złożyli wniosek o przesłuchanie, które im umożliwiono.
- (77) Skarżący zgodził się ze wszystkimi ujawnionymi ustaleniami. Uwagi ustne i pisemne wystosowane przez dwóch tureckich eksporterów oraz ÇIB były powtórzeniem uwag przedstawionych już w następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń. Należy odnotować, że żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała danych będących podstawą ustaleń.
- (78) Odpowiedź na argumentację dotyczącą zastosowania metody asymetrycznej, w tym zerowania, w obliczeniach dotyczących dumpingu oraz uzasadnienie zastosowania tej metody przedstawiono w motywach od 24 do 33 powyżej. Kwestię zastosowania tureckiej liry w celu ustalenia struktury cen eksportowych wyjaśniono w motywie 29 powyżej, gdzie odpowiedziano również na argumentację w tej sprawie. Kwestię zastosowania średnich arytmetycznych cen zamiast średnich ważonych przy ustalaniu struktur cen eksportowych wyjaśniono w motywie 30 powyżej, gdzie odpowiedziano również na argumentację w tej sprawie. Argumentację w sprawie uwzględnienia w cenie eksportowej marży zysku osiągniętego

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N105 08/20, 1049 Bruxelles/Brussels, BELGIQUE/BELGIË.

przez zastosowanie transportu morskiego opisano i odrzucono w motywie 19 powyżej. Argumentację w sprawie braku uzasadnienia łącznej oceny przywozu z Turcji i z Rosji ze względu na różnice w geograficznym rozmieszczeniu sprzedaży produktów pochodzących z Turcji i z Rosji opisano i odrzucono w motywach 43 i 44 powyżej. Argumentację dotyczącą nieponiesienia przez przemysł unijny szkody ze względu na zwiększony udział w rynku tego przemysłu rozpatrzono i odrzucono w motywach od 48 do 50 powyżej.

- (79) Jako że w następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń nie przedstawiono argumentów mogących wpłynąć na wynik oceny, zmiana wyżej przedstawionych ustaleń nie ma uzasadnienia.

H. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (80) Ze względu na ustaloną wysokość marginesu dumpingu oraz uwzględniając poziom szkody poniesionej przez przemysł unijny uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych zostały ostatecznie pobrane na poziomie nałożonego cła ostatecznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz łączników rur i przewodów rurowych (innych niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, objętych obecnie kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 (kody TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 i 7307 99 80 98) i pochodzących z Rosji i Turcji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 stycznia 2013 r.

W imieniu Rady

E. GILMORE

Przewodniczący

2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antidumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	Wszystkie przedsiębiorstwa	23,8	—
Turcja	RSA Tesisat Malzemeleri San ve Ticaret AŞ, Küçükköy, Stambuł	9,6	B295
	SARDOĞAN Endüstri ve Ticaret, Kurtköy Pendik, Stambuł	2,9	B296
	UNIFIT BORU BAĞLANTI ELEM. END. MAM. SAN. VE TİC. AŞ, Tuzla, Stambuł	12,1	B297
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	16,7	B999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejszym pobiera się ostatecznie kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem (UE) nr 699/2012 na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.